

Lange weg naar priesterschap

In de hele seminarieopleiding zit pastorale praktijk ingebakken

- ▶ Dit jaar veertien nieuwe priesters in België
- ▶ Drieëntwintig Nederlandstalige kandidaten volgen een opleiding in een seminarie
- ▶ Stage bestaat uit het gaan inwonen in een parochie

Erik DE SMET

In de Belgische bisdommen werden dit jaar veertien priesters gewijd. Koploper is het bisdom Namen met zeven wijdingen. Drie van hen zijn priesters van het Neocatechumenaat en twee behoren tot de gemeenschap Tibériade. In het aartsbisdom Mechelen-Brussel waren er drie wijdingen, van wie één Nederlandstalige. Op 22 augustus wijdde mgr. Léonard drie leden van de door hem gestichte priesterfraterniteit. Het bisdom Gent kreeg één nieuwe priester.

Hoe worden kandidaat-priesters voorbereid op een eerste engagement in een parochie? Priester Bart Benats is docent en praktijkbegeleider aan het Johannes XXIII-seminarie in Leuven, de priesteropleiding van

Priesterwijding van drie mannen voor het aartsbisdom Mechelen-Brussel. © Jeroen Moens

de bisdommen Mechelen-Brussel, Antwerpen, Gent en Hasselt. „Van meet af is in het seminarielevens pastoraal engagement ingebouwd”, vertelt hij. „Een priesteropleiding is immers geen studie met aan het einde wat praktijk. Tijdens de eerste cyclus zet een seminarist meestal voort wat hij al bezig was, bijvoorbeeld

een taak als catechist of leider in een jeugdgroep. Tijdens de drie jaar theologie gaat hij vervolgens om de twee weken tijdens de weekends en de vakanties meeleven bij een pastoor.”

De derde cyclus bestaat uit een bijna voltijdse stage, waarbij de seminarist inwoont bij een pastoor, steeds in het bisdom voor

hetwelk hij wordt opgeleid. Hij wordt dan opgenomen in de dynamiek van een plaatselijke gemeenschap en leert in een complexe realiteit pastoraal te werken. Door supervisie krijgt de kandidaat ook zicht op de eigen zwakte en sterkte. Aan iedereen wordt ook een korte stage in een ziekenhuis voorgesteld.

„De benoeming na de wijding is de bevoegdheid van de bisschop”, zegt Bart Benats. „In de loop van de opleiding wordt die op de hoogte gehouden en vóór de wijding formuleert de seminarieraad een advies. Een van de wijdelingen dit jaar liet verstaan dat zijn hart lag bij het ziekenpastoraat. Hij liep in die sector stage en kreeg er een eerste be-

„Een priesterstudie is geen studie met aan het einde wat praktijk”

noeming. Priester is een levenskeuze waarbij je werk en je identiteit samenlopen. Zoeken naar je eigen identiteit, met en voor anderen, is dan ook een wezenlijk deel van de opleiding.”

Het aantal seminaristen blijft ook dit jaar vrij stabiel. In het bisdom Brugge, dat een eigen seminarie heeft, studeren tien kandidaten, bij hen drie eerstejaars. In Johannes XXIII in Leuven studeren elf seminaristen, van wie drie eerstejaars: één voor Gent, één voor Antwerpen en één voor Hasselt. In het Nederlandse Boven donk volgen ook nog twee Vlaamse mannen een deeltijdopleiding, één voor Mechelen-Brussel en één voor Antwerpen.

‘Spaanse Franciscus’ voor Kerk in Madrid

Zielsverwant paus Franciscus volgt conservatieve mgr. Rouco VARELA op als aartsbisschop van Madrid

Lieve WOUTERS

Haast triomfantelijk klinkt het in de Spaanse kranten, inbegrepen menig katholieke: het tijdperk van de behoudsgezinde mgr. Rouco Varela is voorbij. Met de benoeming van mgr. Carlos

Osoro Sierra breekt een nieuwe lente aan voor de Spaanse Kerk, luidt het.

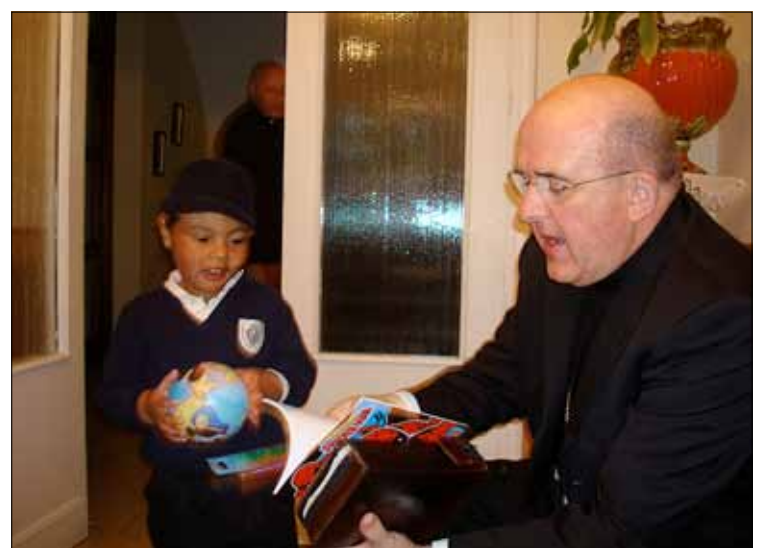
Kardinaal Varela stond dicht bij de rechtervleugel van de Partido Popular en was een fervent tegenstander van de socialistische

regering van Rodríguez Zapatero, die het homohuwelijk mogelijk maakte en de abortuswet verruimde.

Met zijn 78 jaar bleef mgr. Varela tot drie jaar na zijn pensioenleeftijd aan. Niet zijn ontslag dus, maar dan toch zijn opvolging komt als een kaakslag. Paus Franciscus hield bij de benoeming van zijn opvolger immers geen rekening met mgr. Varela's favorietenlijstje, maar pikte zijn eigen kandidaat uit. Die vond hij in ‘don Carlos’, de aartsbisschop van Valencia. Of zoals paus Franciscus zijn voorkeur omschrijft: „Een pastor die de geur van zijn schapen kent.”

Twee vliegen in één klap

De opvolging van mgr. Sierra in Valencia is een ander verhaal. Hier benoemt de paus kardinaal Antonio Cañizares Llovera, iemand die verdacht veel lijkt op het type curiekardinaal dat de paus onlangs omschreef als „carriérist”. De theoloog kreeg als gauw de titel ‘kleine Ratzinger’ en promoveerde in 2002 tot aartsbisschop van Toledo en dus primaat van Spanje. In 2006 creëerde paus Benedictus XVI hem kardinaal, waarna hij hem naar Rome haalde om prefect te worden van de Congregatie voor de Goddelijke Eredienst en de Discipline van de Sacramenten.

Mgr. Sierra ontvangt een ziek kind. Hij wordt omschreven als „een pastor die de geur van de stal kent”. © Periodista Digital

Daar moest hij de vernieuwde aandacht voor het sacrale aspect van de liturgie belichamen.

In een reactie op het Ierse rapport over seksueel misbruik door religieuzen, liet deze kardinaal zich in 2009 ontvallen dat „wat gebeurd kan zijn op een paar scholen niet vergelijkbaar is met de miljoenen levens die door abortus worden verwoest”.

Mgr. Cañizares houdt wel van uiterlijk vertoon en schurkt aan tegen het Pius X-gehoor. Hij had al aangegeven zich niet echt thuis te voelen in de Ro-

meinese curie en mag nu dus naar Spanje terugkeren. Niet naar het aartsbisdom Toledo weliswaar, en evenmin naar het verhoopte Madrid, maar wel naar het kleinere Valencia.

Het lijkt erop dat paus Franciscus twee vliegen in één klap wilde slaan: een opener kerkbeleid in Madrid teweegbrengen en de curie hervormen. De naam van de opvolger van mgr. Cañizares in de Congregatie voor de Goddelijke Eredienst was bij het ter perse gaan van dit artikel nog niet bekend.

Advertentie

Mijn Stannah Starla, de stijl die me bevalt,
de teruggevonden vrijheid ...

Documentatie en gratis prijsofferte op

info@stannah.be

0800 95 950

www.stannah.be

Naam + Voornaam

Adres

Postcode

Tel:

Stad

E-mail

Stannah bvba, Poverstraat 94, 1731 Relegem

Stannah